Otto Schneid
Papers

Prof. Klausner, Joseph 2 ALS

56:10

10

ט

כ' סיון תשי"ז
19.6.57

מר פרופ' קלוזנר נכבדנו ויקירנו,

אני מקוה, ששורות אלה ימצאו את כב' במצב בריאות טוב ובמלוא כושר היצירה.

שני דברים נותנים בידי את ההזדמנות הרצויה לכתוב לכב'.

האופן של סגנון ציורו ברונה הרהר פתאום. לאחר הצעות שונות מצדי הסכים מנהל בית-החרושת לזכוכית בכנות לעשות ציור אמנותי. בזמן הקרוב אתן לו ציור (עבודה אחת) אני מחשיב פחות ואראה איך יפול דבר. יותר בהירות גם בזה אמסור לו עוד לפי-נסיון שני, ואם יצליח, אמסור לו את ציור כב'. אם לוח-הזכוכית לפי המוסכם יהיה הפסל מוכן בסתיו. ודין כה וכה אולי אתראה עם אילה ואז נשב עם מתלמדי בחמישה שבועות, לפי משאלות אשתי ובני הבכור ולטובת עבודתי.

הדבר השני: גמרנו להוסיף על דירתנו בנין חדר ומרפסת, ואז הסדור הפנימי פחות או יותר גמור. על אחד מקירותנו ציירתי את עולם-החול מאש וחורבן לקראת חיים חדשים. כולנו מתרגשים עתה לחגוג הזמנה זה כבר פנינו אל כב'. אם אין זה קשה ואם אין הרופא מתנגד לכך, נהיה מאושרים לארח את כב' עוד לפני צאתנו. אנחנו אמנם צנועים, ואולי לא נצליח להסתגל גם לנסיעות כב', אבל מצד אחר אנחנו מקוים, שמעוננו הרענן, בעיקר פרי ידיך, יתן את ברכתו גם לכב'. והקריה כנה לא תחסר, לא מצדנו ולא מצד ילדינו.

כמו שכבר כתבתי לכב', גמרתי את ספר אמנותנו הגדול: "את התחלתי לפני שנים רבות. אך המצב נראה הדבר האחרון מן השלישיה הגדולה, שהתמונות המרובות דורשות. לפיכך אני עוד מחפש מו"ל אחר.

שלמי בכל האחולים, גם בשם אשתי ובני,

הנני מעריצו

ע' גם לספר אחר אני מחפש כעת מו"ל מתאים. קיבלתי את שם כב' ובדרכתי לספר שיר, יחד עם דרמות שלי, ואמנים גדולים עיטרוהו בציורים ורישומים.

F

פרופ' מלר נכבד מאד,

אני פונה אליך בבקשה זו:

~~בודאי תוכל לעשות לי טובה זו:~~

בטכניון מחפש עוזר, שאלו בדבר האקדמאית. נתבקשתי למסור references, אנשי מדע מחוץ לטכניון. ~~[illegible]~~ הרשה לי לסמוך גם עליך, התוכל להוות בזה?

~~[illegible]~~ עבודותיו ~~[illegible]~~ מאלה בטופולוגיה ברשימה הביבליוגרפית המצ"ב בודאי ידועות לך.

בברכה שייגר רז

חיפה, 16.9.54
הטכניון העברי

פרופ' קלוזנר היקר והנכבד מאד,

אחרון אחרון חביב, ואני בלי ספק האחרון בתור המברכים את כב' ליום הגבורות. ברכות אשתי וברכותי באות מקרב לב. אנחנו מאחלים לקורא העברי ולעולם, שיהיה לכב' עוד הרבה כח גופני ונפשי גם יחד להמשיך את מפעלי יצירתו הגדולים ולסקור ולסכם ולזכור את מעשיו ולזכות לא רק להצלחה הרבה אלא גם לספוק מלא ולנחת ואשר.

ואלה גם אחולינו לשנת תשט"ו הבע"ל.

ואתכבד להוסיף משהו. בשנה שעברה עברנו לדרכי יצירה חדשים, לפיסול, אשתי ואני. אם זה לפי רוח כב" אשמח לבוא לירושלים, כדי להנציח את הצוניותו בדיוקן-פרוטומה בגדל טבעי. אם כב' יסכים, אשמח לבצע את העבודה במשך ימים אחדים באטליה של פסל ירושלמי. כב' היה מוכרח ל"שבת" רק כעשר שעות בסך-הכל והיה יכול לקחת אתו גם חמר קריאה או כתיבה לנצול כפול של הזמן.

בברכות מאליפות הנני מעריצו

ד"ר נפתלי שניידר

ירושלים, תלפיות, א' לר"ח כסלו, תשי"ז

ד"ר שניר היקר והחשוב!

יסלח נא לי כבודו שרק עתה השבתי על שני מכתביו היקרים. חולה אני זה כמה שבועות בלחץ־דם גבוה, שגרם לדכדוכי־רוח ולפעמים לדפיקות קשות בלבי ולפעמים בראשי, ודבר זה מונע אותי מכתיבה ואפילו של המכתבים הנחוצים ביותר.

אני מודה לו על שלשת הצלומים השונים של הפסל. כל אחד מהם יש בו, שנראה לי נכון ונאה יותר, ונקל לי להבחין בינהם.

אשמח מאד אם אזכה לראות את ספרו המצוין על הפיסול היווני של המאה החמישית", שהכין חומר רב עליו. איך יכולתי לכתוב אותו ולהדפיסו, כי הלכת השנה השמונים והשלש לחיי – "וימי שנותינו – אם בגבורות שמונים שנה", כמו שנאמר בתהלים. וכן גם דבר שני ספרי, "אמנותנו בגולה" וספר השירים והדרמות". אולי נזכה לראות את הוצאתם!

פרופ' וישניצר מאמריקה "...", דן באמנות הישראלית, בזמנים, ובתקופות, לאחר ומשם מוזיאונים – ואני נוח. אני חושב על כך תמיד – ומודה לו הרבה, אך רשמת מחלה וייסורים פרטיים וכלליים, שאינם מועטים.

ושלום רב לו גם בשם אשתי, ושלום רב לרעיתו ולאו לזכותו להבירה,

מוקירו ומכבדו רבות פרופ' יוסף קלוזנר

ישראל
60 ISRAEL إسرائيل

ירושלים · א׳ כסלו · 16.11.55 · JERUSALEM

איגרת
לשימוש בפנים הארץ בלבד

לה"אדון
ד"ר נפתלי שניד
חיפה
רמות = רמז, רחוב התנין 24

קפל שלישי

איגרת שהושם בה דבר, לא תתקבל למשלוח בדואר רשום

השולח פרופיסור יוסף קלוזנר
ירושלים
תלפיות

קפל שני

קפל ראשון

תל-אביב, כ' באדר, תשט"ו.

כב' שניאור היקר!

קבלתי בתודה את מכתבו מיום הפורים, ואני מודה לו על הזמנתו לבוא ולהתאכסן בביתכם. לצערי, אי
אפשר לי הדבר. זה שלשה חדשים ויותר אני יושב בתל-אביב לשם ריפוי של רגלי החולה (הסתיידות עורק, ואולי
מחמת לחץ-דם גבוה) במכונת-חשמל, שהיא מצויה רק אצל רופא אחד בתל-אביב, שהריני אותה משתמש.
ויש סימני-הטבה ברגל, אך עדיין לא נתרפאה ריפוי שלם. כפי הנראה, אצטרך להשאר בתל-אביב עד
אחר הפסח, ואם-כן לא כדאי לאדוני לבוא לפסח לירושלים. מיד אחר הפסח אחזור לירושלים, ואם אז יהיו חפשים
עם הטיול של הפרופ' מה עודנו בטבעיון אשמח מאד לפגוש לפניו.
אדוני ואת כשעונו ובסור ההכרה יבוא הרבה זמן והוצאות, לא כדאי הדבר. אני יודע להוקיר את
על עצמי. ספרי הם תמונותי ומאמרי הם ביוגרפיותי.
אפשר, יבואו בתל-אביב באמצע הזמן שהחופש מליואים בימי הפגרה של פסח?
ושאת תודה לו ולרעיתו היקרה על הזמנתכם הלבבית.

מוקירכם ומכבדכם כבלב

פרופיסור יוסף קלוזנר

כתובתי הזמנית כעת:
פרופיסור יוסף קלוזנר,
תל-אביב,
רחוב יהודה המכבי 17, פינת רחוב אבן גבירול 134, בדירת אליצפן.

ישראל 15 ISRAEL اسرائيل

ישראל 15 ISRAEL اسرائيل

ישראל 30 ISRAEL اسرائيل

אגרת

לשמוש בפנים הארץ

לאדון ד"ר נפתלי שטיד

חיפה

הטכניון

קפל שלישי

אין לשים דבר בפנים האגרת

השולח פרופיסור יוסף קלוזנר

תל-אביב

רחוב יהודה המכבי 1, פינת רחוב אבן גבירול 134, בית אליזבת

קפל שני

קפל ראשון

HAIFA 16.3.55 10

ד"ר נפתלי שניידר,

כ"ה סיון תשי"ז,
19.6.57

מר פרופ' קלוזנר נכבדנו ויקירנו,

אני מקוה, ששורות אלה ימצאו את כב' במצב בריאותי טוב ובמלוא כשר היצירה.

שני דברים נותנים בידי את ההזדמנות הרצויה לכתוב לכב'.

פתאום התבהר האפק של סכויי היציקה בברונזה. לאחר הצעות שונות מצדי הסכים מנהל בית-חרשת ליציקות טכניות לנסות יציקה אמנותית. החלטנו, שבזמן הקרוב אתן לו ליציקה עבודה מעבודותי שאני מחשיב פחות, ואראה איך יפול דבר. ליתר זהירות אמסור לו אח"כ עוד שפן-נסיון שני, ואם גם בזה יצליח, אמסור לו את דיוקן כב'. לפי לוח הזמנים המוסכם צריך הפסל להיות מוכן בסתיו.

ובין כה וכה אולי אתראה עם איטליה ואהיה שם עם משפחתי כחמישה שבועות, לפי משאלות אשתי ובני הבכור ולטובת עבודותי.

הדבר השני: גמרנו להוסיף על דירתנו בנין חדר ומרפסת, ואף הסדור הפנימי פחות או יותר גמור. על אחד מקירותינו ציירתי את עוף-החול המתרומם מאש והורבן לתחיה. כולנו מתכבדים עתה לחדש הזמנה, בה כבר פנינו אל כב'. אם אין זה קשה ואם הרופא איננו מתנגד לכך, נהיה

מאושרים לארח את כב' עוד לפני צאתנו. אנחנו אמנם צמחונים,ואולי לא נצליח להסתגל לגטיות כב' בכל, אבל מצד אחר אנחנו מקוים,שמזוננו הרענן, פרי וירק,יתן את ברכתו גם לכב'. והוקרה כנה לא תחסר, לא מצדנו ולא מצד ילדינו.

כמו שכבר כתבתי לכב',גמרתי את "ספר אמנותנו בגולה" אשר התחלתי לפני שנים רבות.אך ברגע האחרון נרתע המו"ל מן ההשקעה הגדולה שהתמונות המרובות דורשות. לפי-כך אני נאלץ לחפש מו"ל אחר.

גם לספר אחר אני מקוה למצוא מו"ל מתאים. הלכתי אחרי עצת כב' וערכתי ספר שירי,יחד עם דרמות שלי,ואמנים גדולים עיטרוהו בציורים ורישומים.

במיטב האחולים,גם בשם אשתי ושני בני,

הנני מעריצו

ד"ר נפתלי שנייד

לכבוד
פרופ' ד"ר יוסף קלוזנר,
ירושלים

חיפה, כ"ו אדר תשי"ג-13.3.1953
קרית-רמז 175 ב'

אדוני ומורי היקר והנכבד מאד,

אנחנו, אשתי ואני, נמנעים תמיד מלפנות אל כב' בענין כלשהו, מרוב החשבת זמן כב', הלא הוא קדש למחקר ויצירה.

רק בענין אחד אתכבד לבקש מאת כב' תשובה קצרה; אני תקוה, שלא תקשה ולא תקח אלא רגעים מעטים.

אני נינו של שי"ר, נכד של בתו גולדה רפאפורט, שנישאה לאבי-זקני ד"ר נפתלי שנייד, יוצא לבוב שהשתקע בעיירה זאטור שבגליציה המערבית. בספרו הקלאסי "הספרות העברית החדשה", כרך ב', ע' 232, ציטט כב' את מכתב שי"ר אל שד"ל, בו מספר שי"ר, שיש לו ארבעה ילדים יקרים. במקומות אחרים של אותו פרק נזכרים בנו יחידו דוד, אשת הבן ובתו, וכן אחד מחתני שי"ר, צבי בודק. ואילו את שלש הבנות לא הזכיר כב' במיוחד, ונדמה לי, שגם המחברים האחרים אינם מספרים עליהן כלום. אולי בכל זאת ידוע לכב' דבר על אודות אמי-זקנתי? לא הכרתיה, וגם לא את סבא, כי שניהם הלכו לעולמם לפני שנולדתי. אבי יעקב, בן זקוניהם, נולד חדשים מעטים לפני פטירת שי"ר.

מרים אשתי, שלפני כמה שנים היתה ידועה לכב' בשמה הספרותי ירדנה בת-דרור, עברה התפתחות מעניינת, ולפי ענוות דעתי מתרוממים שיריה על רוב ההופעות האחרונות בספרותנו. כשרק אוכל להתפנות לכך, אברר את האפשרויות להוצאת ספר שירתה, שכן היא "שותקת" מאז יצא ה"רומן במכתבים" שלה. להפתעתי גילתה פתאום גם כשרון רציני לפיסול.

על הפעולה הספרותית שלי מקשה הוראתי בטכניון (בתולדות-ארכיטקטורה ותולדות-אמנות), הדורשת את מרבית הזמן או את כולו, וזה ארבע שנים לא הוצאתי ספר חדש, אבל לקשיים אלה לא אכנע. בתכניתי להוציא קודם כל ספר ישן, שבשעתו עמד לצאת בהידוד בחו"ל ונפל ביד הנאצים, מחקר אסתטי, סוציולוגי ופסיכולוגי על אמנות יהודי הגולה, שמחמת השואה הפך לתעודה היסטורית. וכרך על אמנות פריהיסטורית ופרוטוהיסטורית, הכולל גם את ארצנו עד חורבן בית ראשון, קרוב עתה לסיומו.

באותה שעת-כושר ירשה לי כב' להזכיר לו את הזמנתנו הלבבית. כשיזדמן לחיפה, נשמח מאד, אם כב' יסכים להתאכסן בביתנו הצנוע, ואנחנו נחשיב מאד את הכבוד והנעימות.

במיטב ברכותי, גם בשם אשתי, הנני מעריצו

ד"ר נפתלי שנייד